

indre marked, som bl.a. Danmark har godkendt ved et klart ja ved en folkeafstemning. Men det kan være, hr. Keld Albrechtsen kun synes, at folkeafstemninger er gode, når vi får et nej igenem.

Jeg må da indrømme, at jeg også var glad for det nej, vi fik. Jeg var ikke særlig glad for det næste, der var et ja, men vi må respektere det, selv om vi er modstandere af det, og det gør vi i Fremskridtspartiet.

Jeg ville egentlig tro, at hr. Keld Albrechtsen med al sin tale om folkeafstemninger også var villig til, selv om en folkeafstemning går ham imod, at respektere folkets afstemning. Men det lader jo til, at det vil hr. Keld Albrechtsen heller ikke.

Men jeg vil gerne have svar på: Er det, vi taler om i dag, ikke blot et lille skridt på vejen hen imod, at de kan få en frihandelsaftale med resten af EU, og er det ikke det, der er medvirkende til, at de tre baltiske lande kan få deres økonomi op at stå og ikke ender i det ragnarok, som man ellers kunne frygte?

Formanden:

Så er det fru Elisabeth Arnold for en kort bemærkning, derefter hr. Keld Albrechtsen, og så må vi over i ordførerrækken med fru Addi Andersen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Keld Albrechtsen skal lægge mærke til, at jeg ingen spørgsmål stiller. Jeg kommer med en kommentar, der går på, at det er et suverænt nationalt anliggende, hvordan et land vil indrette sin grundlov, indrette sin valglov, og hvilke afgørelser det ønsker skal lægges ud til folkeafstemning. Det skal andre lande, hverken i eller uden for EU, overhovedet ikke drømme om at blande sig i.

Til sidst vil jeg blot sige: Hr. Keld Albrechtsen har en partifælle fra VS, som er medlem af Europa-Parlamentet. Vedkommende, nemlig Ole Krarup, stemte ikke for, da Sverige, Finland og Østrig efter folkeafstemninger blev medlemmer af Unionen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Annette Just mener, at dette blot er et beskedent skridt i retning af en frihandelsaftale. Der bliver jeg nødt til at henvise fru Annette Just til de bemærkninger, som ministeren har skrevet.

I bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 1 står der på side 231: »Der institutionaliseres en regelmæssig politisk dialog i henhold til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder i København og Essen, og aftalen understreger betydningen af Estlands deltagelse som associeret partner i WEU, deltagelse i NATO's initiativ ...« osv.

Der sker altså også det, at disse associerede lande tilknyttes den fælles udenrigspolitik, det, der på EU-sprog – meget populært sprog, som ingen forstår – kaldes FUSP, og således er disse aftaler altså en del af den samlede tilslutning til Unionen. Man kan som udenrigsministeren synes, det er en god ting, eller man kan som jeg sætte fundamentale spørgsmålstejn ved, om det er klogt, men man kan ikke, som fru Annette Just tror, henvise det til, at det blot og bart skulle være en lille frihandelsaftale. Så fik vi vist rettet den misforståelse.

Jeg ved ikke, hvornår fru Elisabeth Arnold stiller spørgsmål eller kommer med kommentarer, men jeg vil ikke desto mindre svare: Vi kunne ikke støtte ratifikationen af tiltrædelsen af det svenske EU-medlemskab, fordi den blev sammenkoblet med institutionelle ændringer i afstemningsreglerne i EU – sådan vil det formentlig også blive med kommende aftaler, hvor man vil sammenkoble en svækkelse af de små landes indflydelse med tiltrædelsesaftalen – men ellers sagde vi, at vi naturligvis må respektere landenes folkeafstemninger. Vi vil blot ikke være medlem af den samme union, som de så har meldt sig ind i. Vi må vige pladsen, og Danmark må tage sit tøj og gå, men hvis de har stemt sig ind i Unionen, kan vi naturligvis ikke sige, at vi ikke vil have det; vi må bare gå.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Efter hr. Keld Albrechtsens forklaring fristes man til at genbruge et gammelt Marx Brothers-citat: »En forening, der vil have mig som medlem, vil jeg ikke være medlem af.«

Addi Andersen (CD):

Forslagene om ratifikation af Europaftalen om oprettelse af et samarbejde mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemslande på den ene side og Estland, Letland og Litauen på den anden side kan CD varmt anbefale.

CD støtter optagelsen af de øst- og central-europæiske lande i EU. Vi ønsker landene optaget i Unionens politiske samarbejde meget hur-